

A SZÍV GONDOLATAI

Fábián Attila élőben elhangzott tanításának nyers szövege
Budapest, 2023. szeptember 17.

Dicsőség Istennek! A mai napon *A szív gondolatai*-ről szeretnék beszélni nektek úgy, ahogy talán még idáig ebben a formában nem beszéltem. Bár tudjátok nagyon jól, hogy nagyon sokszor beszéltem, prédikáltam a gondolkozásról, a gondolkozás módjairól, a gondolkozás megváltoztatásáról. A Róma 12,1–2. nekem egyik kedvenc Igém, sokszor hallottátok ezt nagyon sokféle formában az elmúlt években, ahogy ezt kibontottuk, megkerültük, néztük ebből az irányból, néztük abból az irányból.

Nagyon-nagyon mély ez a téma, és nagyon sokat foglalkozik az Írás ezzel a dologgal, hogy úgy gondoltam, a mai napon ennek itt létjogosultsága van. Hogy ezt egy újabb oldalról közelítsük meg, és megvizsgáljuk azt, hogy vajon van-e különbség aközött, hogy a fejünkben, az *elménkben* gondolkozunk, és aközött, ahogy a *szívünkben* gondolkozunk.

Nem tudom, hogy valaha feltetted-e magadnak ezt a kérdést, hogy amikor a gondolkozásról, elméleti hozzáállásokról, elméleti dolgokról van szó, a gondolatokról úgy általában, akkor azt te hol teszed? Hol, milyen „testrészeddel” teszed, melyik részeddel teszed azt, amit teszel?

Ugye egyértelmű, hogy a gondolkozásunkat a világ is az agyunkhoz köti, ott van a fejünkben, ott van az elménkben. Az agyunkkal gondolkozunk, ez a természetes oldalról nézhető szervünk, ahol a gondolatok megfogannak. Ugyanakkor a Biblia nagyon világosan, nagyon egyértelműen, nagyon határozottan beszél a szívnek a gondolatairól, nemcsak az ember vonatkozásában, hanem Isten vonatkozásában is.

Úgy gondolom, hogy nagyon sokszor a kettő átfedésben van, ahogy az ember az elméjével és a szívében gondolkodik. Ugyanakkor egy picit szeretném ezt különválasztani, hátha egy kicsit így érthetőbb, vagy megfoghatóbb ez a dolog, mert a kettő azért úgy gondolom, hogy nem ugyanaz.

Hogyha nagyon röviden, nagyon tömören akarnám ezt így szétválasztani, akkor azt mondanám talán, hogy ami az embernek az eszébe jut, ami az embernek az agyán keresztül fut, ahogy a racionálisan gondolkodik, ránéz bizonyos dolgokra, ahogy bizonyos dolgokat kezel az elméjében, időnként. Az elméből, az agyból jön a tanult dolog, az információ az elménket érintve érkezik el hozzánk és nyilvánul meg a lelkünkben és a viselkedésünkben.

Ugyanakkor úgy hiszem, hogy amikor a Biblia a szívnek a gondolataira utal – és rengeteg Igét fel fogok olvasni ezzel kapcsolatban ma –, akkor úgy gondolom, hogy itt egy mélyebb dologról van szó. Nem csupán arról, amikor valami átfut az agyunkon. Nem csupán arról, amikor valami eszünkbe jut valamivel kapcsolatban, hanem az az igazi belső meggyőződés és rendszer és gondolkozási séma.

Ez a mentalitás, amit hordozunk az életünkkel, ami összefügg – úgy gondolom – az egész jellemünkkel, mert ezeket nem feltétlenül lehet így darabra szétválasztani. Mint egy autót szét tudsz szedni csavarjaira, az embert, nem tudod alkatrészekre szétszedni, és az elmédet sem. A lelkedben is sok minden ilyen egybekapcsolódva működik, egybefonódva.

És amikor a Biblia a szívről beszél, akkor időnként utal a szellemünkre, időnként utal a lelkünkre és időnként utal a kettőnek az összességére és a belsőre, ami ott belül van. Ami nem a fizikai vért pumpáló izom szervünk, hanem az a benső. Héber fordítások ezt az ember méhének nevezik, ahol megfogannak a dolgok, azok a belső dolgok, ahonnan kijönnek a dolgok.

Jézus is utalt erre, hogy a szív az olyan hely, ahonnan ki tudnak jönni jó dolgok, és ki tudnak jönni rossz dolgok. Tehát ez mindenképpen a szívünk, és a szívünknek a gondolatai azok ott belül vannak. Ott igazán belül, és amikor oda belülről gondolunk, és belülről mutatunk, akkor elsősorban nem az agyunkra, nem az elménkre és gondolatunkra fókuszálunk csupán.

Mert ez is fontos, és rendkívül fontos, hogy legyen ismeret az elmédben, de fontosabb ennél az, hogy a szívedben legyen ismeret, és a szíveddel tudjál gondolkodni.

Nagyon sokszor azt hiszem, hogy amikor a szívről beszélnek emberek, vagy szívre gondolunk, akkor ahhoz automatikusan hozzá párosítjuk az érzelmeiket. Úgy gondoljuk, hogy ez az elsődleges, hogy szívvvel szeretünk, a szívvvel tudunk akár utálkozni, meg gyűlölködni, s ezt akkor tettük, amikor a világban voltunk.

Ezt azért elég rendszeresen tudtuk csinálni, most azért talán már kevésbé. De azért az ember a szívében haragra tud gerjedni, és mindenféle érzelmet hozzá párosítunk és hozzá társítunk a szívünkhöz. Tudom, nem mindig lehet ezt kézzelfoghatóan, egyértelműen úgy tanítani, és úgy beszélni erről, mint a 2+2-ről, de ahogy olvassuk majd az Igét, látni fogjuk azt, hogy a szívünknek az érzelmeiről, az Ige nem túl sokat beszél. Viszont annál többet beszél a szívnek a gondolatairól.

Lapozzunk mindjárt a Józsué 1,8-ra, ami egy nagyon közismert, sokat használt igevers. Józsué Mózesnek az utódja volt Izráelnek az élén, mint vezető, és az első mondatok között, amit Isten szólt hozzá, miután Mózes meghalt, ezek között szerepel ez az utasítás, szinte mondhatni parancsszó, ami neki speciálisan szólt. Ugyanakkor szól úgy gondolom mindannyiunknak, így évezredekkel később is. Egy olyan szellemi alapigazságot szól, amit működtetnünk kell. Szóval így hangzik a Józsué 1,8:

Józsué 1,8.

8. El ne távozzék e törvénynek könyve a te szádtól, hanem gondolkodjál arról éjjel és nappal, hogy vigyázz és mindent úgy cselekedjél, amint írva van abban, mert akkor teszed gyarapodóvá a te útjaidat, és akkor leszel sikeres.

Ugye ez egy ószövetségi igevers, és tudjuk, hogy amikor Józsué ezt kapta Istentől, akkor még nem volt Józsué könyve, nem volt Ruth könyve, nem voltak Példabeszédek meg Ézsaiás, meg az újszövetségi könyvek, amik utána íródtak. Hanem volt az öt Mózes könyv. És egyértelműen a törvényre, a törvénynek a könyvéről mondja itt az Úr neki, hogy arról gondolkodjon. A parancsolatokról, mit, hogyan, miként kell csinálni.

Természetesen újszövetségi köntösben ezt az igeverset nem így kell értelmeznünk, hogy nekünk állandóan a Tízparancsolatról kellene gondolkoznunk. Ez mai szóhasználattal és újszövetségi nézőpontból nézve ezt az igeverset úgy kellene valahogy megfogalmaznunk, – nem átírva az Igét, félre ne értsed –, és úgy értelmezve, hogy Istennek a beszéde ne távozzon el a mi szánktól, hanem gondolkodjunk arról éjjel és nappal. Istennek a beszéde, a teljes Írás Istentől ihletett.

A teljes Íráson elmélkedhetsz, az 1Mózes 1-től a Jelenések könyve végéig. Tehát abban most már minden benne van, hogy mi ezt így pár ezer év távlatában olvassuk. Itt az első mondatban az szerepel, hogy el ne távozzék a te szádtól! A te szádtól! Tehát mondd ki azt, amit Isten mond, illetve gondolkodjál arról éjjel és nappal.

Ez a gondolkodás, hogy éjjel és nappal gondolkodsz valamin, ez azt gondolod, hogy húú, hát milyen gondolkodni Isten Igéjén éjjel és nappal. Mennyire nagy erőfeszítés, mennyire nagy munka és mennyire nagy összpontosítás kell ehhez, és mennyire nagy odafigyelés kell erre, ami bizonyos értelemben igaz.

De gondolj bele abba, és gondolj arra, hogy amikor aggódsz valamin, hogy ha mondjuk aggódsz már hetek, hónapok, évek óta az anyagi helyzeteden, aggódsz az egészségi állapotod miatt, akkor mit csinálsz, amikor aggódsz? Bele gondoltál már ebbe? Az aggódás mindig egy gondolkozásmódból fakad. Amikor aggódsz valamin, akkor arra gondolsz!

Tehát ezt könnyedén tudod csinálni, hogy aggódsz a gyerekedért, aggódsz a háztartásodért, a férjedért, hogyan fogod kifizetni a számlákat? Kell, hogy erőfeszítést tegyél? Nem túl sokat. Olyan automatikusan, könnyen megy, nem? He-he-he-he. Olyan könnyen megy. Olyan magától értetődően megy, hogy aggódom mindenféle dologért.

Erőfeszítés kell ahhoz, hogy ne aggódjunk rajta. És ami miatt ezt mondom az, hogy az aggodás is egy gondolkodás. Egy gondolkozásmód. Egy gondolkozás-stílus. Egy gondolkozás-mentalitás. Ahogy gondolkodsz, az meghatározza azt, hogy hogyan fogod érezni magad. Mert hogyha a gondolkozásmódod tele van aggodalommal és félelemmel, akkor rosszul fogod magad érezni.

Ha a gondolkozásmódod tele van békességgel, az Igével, az Óróra való ismerettel, akkor jól fogod magad érezni. És itt nagyon fontos, hogy mindegy, hogy mi van körülötted és milyen helyzetben vagy, nem az határozza meg a boldogságodat, az érzelmeidet, a viselkedésedet, hogy mi van körülötted akkor, hogyha az Igén gondolkodol. Mert ha az Igén gondolkodol, akkor az neked az életet hoz és békességet – majd fel fogjuk olvasni a Római levélből az igeverset.

Ha pedig nem az Igén gondolkodol, az pedig halált hoz a te számodra. És ugye a halálnak sokféle megnyilvánulása van. A gondolkozásmód és a gondolkodjál szónak itt a héberben, három alapvető jelentése van. Picit mindegyik igaz itt, természetesen a harmadik jelentés az, ami hangsúlyos. Ugye jelent ez a szó önmagában, nem úgy, hogy ezt most mindenestől ide behelyettesítjük, csak úgy magában ez a szó, ami itt szerepel a héberben, jelent:

1. mormogást, dörmögést, dörgést, morajlást, mormolást;
2. hangot ad ki, valaki nyög, megszólal;
3. gondolkodik, elmélkedik, megemlékezik, felidéz magában, kigondol és kitervel.

Tehát, amikor te folyamatosan, állandóan, kitervelsz egy dolgot, felidézel magadban újra és újra dolgokat, megemlékezel újra és újra dolgokról, amikor folyamatosan elmélkedsz dolgokon, felidézel, kitervelsz, folyamatosan azon járnak a gondolataid, az a te szívednek a gondolata, mert azzá válsz, ahogy gondolkodol. Ezt maga az Ige mondja, nem én, hanem a Példabeszédek 23,7-ben. Gyönyörűen, szinte így szó szerint kijelenti és kifejti előttünk, hogy:

Példabeszédek 23,7.

7. Mert amiként az ember gondolkodik magában, olyan is valójában. Mert hiába mondja ő: Egyél és igyál! de azért nem jó szívvel van tehozzád.

Mert amiképpen az ember gondolkodik a szívében, ott bent, magában, olyan is valójában. Itt a belsőről van szó, olyan is ő valójában. Itt ebben a példában az a képmutatás van felszínre hozva: Mert hiába mondja ő: Egyél és igyál! de azért nem jó szívvel van tehozzád. Ugye ez azt is mutatja nekünk, hogy lehet mondani valamit, ami nem igazán a szívünkben való. Egyél és igyál, nyugodtan foglalj helyet, de nem az van a szívedben, hogy igazán akarnék neked adni enni- és innivalót. Ezt a példát hozza itt bölcs Salamon.

Mert igazán az ember az, ami ott a szívében van bent, nem az, amit mond a szájával, felületesen. Igaz az, hogy előbb-utóbb kibújik a szög a zsákból. Előbb-utóbb, amikor nyomás alá kerülsz, amikor a képmutatásodat nem tudod tovább leplezni, amikor is elszólod magad, vagy valamiféle hatás miatt kibuggyan belőled az, ami a szívedbe van, az elárul téged, mert Jézus mondta, hogy a szívnek a teljességéből szól a száj.

Ez a teljesség az, ami igazán mélyen belül van, nem az, amit itt fönt gondolsz a fejedben, hanem amit lent gondolsz a szívedben, az vagy te. Ezt mondja itt ez az igevers. Amiként az ember a szívében gondolkodik, ott bent mélyen, az az ember vagy te.

Nagyon jó megismerni egymást, felületesen, és nagyon jó megismerni egymást mélyebben. Ebben benne van, hogy megismerjük a másik jó dolgait, a jó szívét, mert kívülről ilyen nyers, olyan goromba, olyan makacs, olyan arrogánsnak tűnik, de igazán a szívében nem ez van, mert a szívében igazán őszinte, csak hát rosszul fejezi ki magát. Ez a jobbik eset.

Fordított eset, amikor az ember kifelé nagyon nyájas, amikor nagyon szépeket mond, mosolyog és kedves, és eladja magát, de a szívében nem ez van. Ezt is meg lehet ismerni a másikban? Valamennyire igen. Mindannyian találkoztunk már mind a két esettel. Mindannyian szembesültünk már ezzel.

Bizonyára mindannyiunknak vágya az, hogy kicsit lássuk a másikat a szívét. Ha sokat beszélgetsz emberekkel, ha időt töltesz velük, és ez nem rossz dolog, ez jó dolog, akkor előbb-utóbb meg fogod ismerni a szívének az állapotát, hogy igazán mi van benne belül, mélyen. A jó hír az, hogyha nem jó dolog van ott bent, keresztényként, újjászületett emberként, azt is meg lehet változtatni.

Mert nem egy eleve elrendelt dolog az, hogy valakinek rossz dolgok vannak a szívében, mert meg lehet ezeket a belső dolgokat változtatni. Halleluja! Ez a mai üzenetnek a lényege. Ha szeretnél valami változást az életedben, most javaslom ezt neked, a másikat az életét nem kell nyomás alá helyezned, hanem a saját szívedben kell változást eszközölni.

Mert ha a te szívedben a dolgok megváltoznak, a te szívednek a gondolatai az Igével összhangban lesznek, a te szívedben az Ige megfogán és gyümölcsöt terem, jó eredményei, jó gyümölcsei lesznek.

Tehát, ha szeretnél valami változást a külső körülményeidben, akár a kapcsolataidban, akár a gyógyulásodban, akár a pénzügyi helyzetekben – ezek ugye a legfontosabb dolgok, szoktuk ezt mondani –, akkor amit meg kell változtatnod, az elsősorban nem az, hogy a külső dolgokra helyezel nyomást, hogy azok változzanak meg.

Ezt tudom, hogy nem könnyű megemészteni, felfogni és megérteni, hanem magadra, belülről kell nyomást helyezni, vagy legalábbis foglalkoznod kell azzal, hogy te bent változzál meg, mert van erre lehetőség. Nem a szelleméről beszélek, ami újjászületett a Krisztusban, hanem arról, hogy meg tudod változtatni a belső dolgokat. Ha meg tudod változtatni a belső dolgokat a szívedben, akkor képes vagy megváltoztatni a külső dolgokat is.

Ez fordítva nem feltétlenül fog működni. Ezért kínlódik, ezért problémázik nagyon sok ember az életében, nagyon sok helyzetben, mert egyszerűen próbálják a helyzeteket kezelni. Próbálják a helyzeteket elviselni, próbálják a helyzeteket leereagálni valahogy, és állandóan falba ütköznek, és azt szeretnék, hogy változzon már meg az a dolog, változzon már meg az a gyerek. Változzon már meg a férjem, a pástorum, a főnököm.

Mindenki változzon már meg körülöttem, hogy nekem jó legyen, jól érezzem magam, miközben az Ige nem ezt mondja, hogy ez a dolgunk, hanem pont fordítva kell tennünk. Belül, nekünk kell változni, és ez fog hatást gyakorolni a külső körülményekre. Azaz, ha belül te jól érzed magad, akkor mindegy, hogy mik a körülményeid, akkor is jól fogod érezni magad. Lehetsz boldog akkor is, amikor fáj a könyököd.

Lehetsz boldog akkor is, amikor a férjed nem szeret. Lehetsz boldog és kiegyensúlyozott akkor is, amikor nincs annyi pénz, mint amennyit szeretnél, hogy legyen. De lehetsz boldog, és tudod élvezni az életet akkor is, amikor átmenetileg hiányt szenvedsz. Nem fogsz összetörni a külső dolgok miatt, mert bent a szívednek a gondolataiban tudod azt, hogy te ki vagy. Tudod azt, hogy ki Ő. Tudod azt, hogy Isten mennyire szeretett vagy.

Ismered Őt, és tudod azt, hogy neked milyen jó dolgod van Krisztusban, hogy megváltást nyertél, hogy a bűneid el lettek törölve. Mennyire jó dolog az, hogy te Krisztusban vagy! Amikor ezt ismered, amikor ezt tudod, amikor belül a szívednek a gondolatai e körül forognak, akkor ez hatást gyakorol az érzelmeidre és a külső dolgokra.

Ha nem tudsz megváltozni belülről – és ez a keserű pirula –, ha nem teszel erőfeszítést, ha nem vagy hajlandó a „keresztet” [elhívást] elfogadni, akkor sajnos hiába könyörögsz. Hiába imádkozol, hiába böjtölsz, akkor hiába kérsz segítséget milliónyi embertől. Hiába teszi rád a kezét a város összes pástora, hogy megváltozzon az életkörülményed. Nem lesz változás, mert a változás az belülről kifelé történik.

Tudom, az Úr, amikor jön hozzánk, és megérint minket, a keresztény kezdeti időszakunkban, a közepén, a végén is, sokszor kívülről az Ő kegyelméből ad nekünk többet, mint amit mi el tudnánk, vagy el tudtunk volna fogadni, vagy megérdemeltünk volna. De Isten királysága az nem így működik elsősorban. Isten nincs nyomás alá helyezve azzal, hogy neki mindenféleképpen kívülről be kell avatkoznia az életedbe, mert te aztán könyörögtél, és

böjtöltél, és nem tudom mit csináltál. Nincs kényszer alatt, mert Ő már adott neked megoldó kulcsokat. Adott neked olyan szellemi törvényeket, amelyeket neked működtetned kell.

Tehát az, hogy itt most van világítás, ez azért van, mert az egyháznak a gondnoka fölkapcsolta reggel a kapcsolót, és van világítás, van áram a konnektorban. Ugye? Mi van, hogyha ezt ő nem teszi meg? Azonnal hívjuk a villamos szolgáltatót a vezérigazgatóját, hogy miért nincs nálunk fény? Miért nincs áram a konnektorban? Mit képzelnek, miért nem adnak nekünk áramot? Ezt tesszük? Ugye bolondság. Dehogy tesszük ezt! Ők megtették mindent már, nekünk kell ezt működésbe hozni.

Isten is ilyen. Ő megtette már az Ő részét. Elküldte az Ő Igéjét, a mi vezetőkeink nyomás alatt vannak, mint a vízvezeték, nekünk kell megnyitni a csapot, hogy folyjon a víz. Az Ő ereje bennünk van, nekünk kell azt működésbe hozni. Amikor ezt megértjük, akkor elkezdünk dolgozni saját magunkon, és elkezdünk azon dolgozni, hogy megértsük azt, amit az Ige mond rólunk, hogy kik vagyunk mi Őbenne, és Ő hogyan gondolkodik, és nekünk hogyan kell gondolkoznunk.

Pár Igét szeretnék felolvasni, így folyamatában, hatot, hetet, nyolcat, amelyek mind az Ó-, mind az Újszövetségben a *szívnek* a gondolatairól szólnak. Sokat nem szeretnék róluk beszélni. Csak felolvasom, hogy lássad, egy picit ennek a szemszögéből, hogy igenis, ez a kifejezés, hogy a szívnek a gondolatai, szerepel mind az Ó-, mind az Újszövetségben.

Szerepel a törvény előtti korszakban, a törvény alatti korszakban is, a törvény utáni korszakban is, és Jézus is beszél erről, sőt az Apostolok cselekedeteiben is van szó erről a kifejezésről. Kezdjük:

1Mózes 6,5.

5. És látá az Úr, hogy megsokasult az ember gonoszsága a földön, és hogy szíve gondolatának minden alkotása szüntelen csak gonosz.

Erről az Igéről sokat beszéltünk már, egy párszor már kielemeztük, talán ez az első igehely, ami szerepel a Bibliában, a szív gondolataként.

A következő igevers, az 1Mózes 8,21-ben található, ami az özönvíz utáni időről szól, amikor is Noé áldozatot mutatott be:

1Mózes 8,21.

21. És megérezé az Úr a kedves illatot, és monda az Úr az Ő szívében: Nem átkozom meg többé a földet az emberért, mert az ember szívének gondolatja gonosz az ő ifjúságától fogva; és többé nem veszem el mindaz élő állatot, mint cselekedtem.

A szívnek a gondolatáról szól. Az az igazság, hogy mind a két igeversben ez negatív kicsengésű. Tehát nem egy elismerő dolog az emberrel kapcsolatban, ami itt elhangzik.

Aztán a Zsoltároknak Dávid a saját szívéről beszél. Nekem meggyőződésem, hogy nem a fejből cikázó gondolatokra vonatkozik, hogy egyszer így gondolom, máskor úgy gondolom, egyszer így érzem, máskor úgy érzem. Hanem itt az egyöntetű, ami belőlem fakad, úgy általánosságból, igazán mélyen van, ezekről a gondolatokról beszél a Zsoltárok 19,14-ben. Valamelyik bibliafordításban ez a 15-ös vers ez:

Zsoltárok 19,14.

14. Legyenek kedvedre valók szájam mondásai és az én szívem gondolatai előtted, oh Uram, Kősziklám és Megváltóm.

Dávid azt mondja, azt imádkozza, hogy legyenek Istenem az én szívemnek a gondolatai előtted kedvesek. Dávid már az Ószövetségben ezt így megfogalmazza. Aztán ugyancsak Dávid, az Úr szívének a gondolatait is megemlíti a Zsoltárok 33,11-ben:

Zsoltárok 33,11.

11. Az Úr tanácsa megáll mindörökké, szívének gondolatai nemzedékről nemzedékre.

Isten szívének a gondolatairól van szó. Tehát Isten szívének is vannak gondolatai. Nem tudom, hogy neki az elméjében külön, vannak-e gondolatok? Nekünk vannak. Talán Őnálá nincs így külön, nem tudom. De itt, az Úr szívének a gondolatairól beszél Dávid.

Aztán a Jeremiásban a 23,20-ban, egy prófétikus igevers:

Jeremiás 23,20.

20. Nem szűnik meg az Úrnak haragja, míg meg nem valósítja és míg be nem teljesíti szívének gondolatait; az utolsó napokban értitek meg e dolog értelmét.

Az Úr szívének gondolatairól ír újra itt az Ige. S ugyanebben az Igében, a Jeremiás 30. fejezet 24-es versben – ezt otthon elolvashatod –, szinte szóról szóra ezt megismétli Jeremiás. A Máté evangéliumban a 9. fejezet 4-es versében azt olvassuk:

Máté 9,4.

4. És Jézus, látva az ő gondolataikat, monda: Miért gondoltok gonoszt a ti szívetekben?

Miért gondoltok gonoszt a ti szívetekben? Az a helyzet, hogy Jézus ezt a kérdést a saját tanítványaival szemben is egyszer feltette, amikor a kisgyerekekkel kapcsolatban volt némi nézeteltérésük, illetve amikor a tanítványok azon vitakoztak, hogy ki a nagyobb közöttük, ki az, aki különb. Azt mondta Jézus, hogy a szívetek gondolata miért ilyen gonosz? S a farizeusokat is szembesítette ezzel. És Jézus, látva az ő gondolataikat, monda: Miért gondoltok gonoszt a ti szívetekben? Aztán a Máté 15,19-ben azt olvassuk, hogy:

Máté 15,19.

19. Mert a szívből származnak a gonosz gondolatok, gyilkosságok, házasságtörések, paráznaságok, lopások, hamis tanúbizonyságok, káromlások.

Idáig szinte csak negatív összefüggésben olvastuk ezeket az Igéket. Én végignéztem az összeset tegnap, ami az Ószövetségben így szerepel. Talán megtaláltam mindent, és túlnyomó részben negatív a kicsengése ennek.

Aztán az Apostolok cselekedeteiben a 8. fejezetben, amikor a Simon mágus próbálja megvásárolni a lehetőségét annak, hogy ha ő is ráteszi valakire a kezét, akkor az vegyen Szent Szellemet. Ugye, ott a tanítványok eléggé kiakadtak rá, és ezzel a mondattal zárják le a feléje intézett gondolatukat.

Apostolok cselekedetei 8,22.

22. Térj meg azért ezen gonoszságodból, és kérjed az Istent, ha talán megbocsáttatik neked szívednek gondolatja.

Szívednek gondolatja, talán ha megbocsáttatik neked – mondja ezt ott Péter Simon mágusnak. Sok igeverset olvastam most egymás után, és látod azt, hogy ez az Igében azért jelen van és ez hangsúlyos.

Most nézzünk az Apostolok cselekedetei utáni levelekre és nézzük meg a Római levélben a 8. fejezetet, és ott pedig az 5–6. verset, ami szintén ezzel kapcsolatos. De itt ez nekünk már egy olyan választ ad, egy olyan megoldó kulcsot ad a kezünkbe, ami lehetővé teszi a mi életünkre vonatkoztatva azt, hogy hát mi ezt tudjuk jól csinálni.

Róma 8,5–6.

5. Mert a test szerint valók a test dolgaira gondolnak; a Szellem szerint valók pedig a Szellem dolgaira.

Gondolnak – bizonyára az elmével is és a szívvel is.

6. Mert a testnek gondolata halál; a Szellem gondolata pedig élet és békesség.

Ezektől az Igéktől is meg lehet ijedni akkor, hogyha csak azt látjuk, hogy hú, test, meg halál, meg hú, de milyen borzasztó dolgok ezek, amik itt le vannak írva, miközben itt van zárásképpen, hogy a Szellem gondolata élet és békesség.

Alapjáraton én úgy gondolom, hogy minden normális ember erre vágyik, hogy élete legyen, hogy békessége legyen. Ha nem ezt tapasztaljuk, akkor vajon miért van ez? Mert itt van az Igében egyértelműen leírva, hogy a Szellem gondolata élet és békesség.

Ha nem ezt tapasztaljuk az életünkben, hogy igazán jó életünk van, és igazán békességünk van, akkor az vajon miért lehet? Lehetséges, hogy azért mert nem úgy gondolkozunk a szívünkben, ahogy az Ige minket bátorít, ahogy minket tanít az Ige, hogy hogyan kell gondolkoznunk? Mert a Szent Szellem gondolata, és a mi újjászületett szellemünknek az Igével összhangba lévő gondolata, az életet hoz elő és békességet.

Tehát, ha szeretnél életet és békességet, akkor helyesen kell gondolkoznod. Ennyi, nem bonyolult vagy nehéz megérteni? Ugyan egyszerűnek tűnik, mégis mintha most hallanánk erről először talán, nem? Pedig az igazság az, hogy nem minden probléma van az életünkben azért, mert valami rosszat csináltunk, vagy rossz dolgot tettünk, vagy rossz magokat vetettünk el.

Ugye, a múlt héten hallottál egy tanítást a magvetésről és arról, hogy minden mag a maga fajtája szerint terem. A jó magok jó gyümölcsöket hoznak, a rossz magok rossz gyümölcsöket hoznak. Ugyanakkor talán a múlt héten nem lett ez bőségesen kifejtve, hogy nem kell feltétlenül rossz magokat elvetned ahhoz, hogy kellemetlen élethelyzetekkel szembesülj az életben.

Nem azért történnek rossz dolgok feltétlenül veled, mert te rossz magokat vetettél el. Sőt mondok neked egy olyan dolgot, hogy elvethetsz jó magokat, aminek az az eredménye, hogy kellemetlen helyzetbe kerülsz. Akarod ezt hallani? Milyen csodálatos dolog ez! A tanítványok azt mondták erre, hogy méltónak ítéltettek arra, hogy Jézus nevéért gyalázzal illeték őket.

Jó magokat vetettek el, hirdették az Evangéliumot, szolgálatban voltak, szerették az Urat, engedelmesek voltak, és a külső körülmény, a külső nehézség az lett, hogy megverték őket, kigúnyolták őket, leköpték őket, börtönbe zárták őket, s aztán végül megölték őket.

Ez volt a külső dolog, de ez nem a rossz magoknak a rossz aratása volt az életünkben. Hanem mert ez a világ, amíg ebben a formájában van fent, addig ezzel szembesülünk, hogy elmegyünk evangelizálni és ránk hívják a rendőröket. Ugye? Halleluja! Örömteljes probléma! És nem a rendőrökkel van a probléma természetesen.

Tehát semmit nem kell rosszul csinálnj ahhoz, hogy legyenek a hited miatt megaláztatások, vagy kellemetlen rossz érzésű perceid, de nem ez kell, hogy meghatározza az életedet. Ugyanakkor úgy gondolom, és segíteni szeretnék neked ezzel, hogyha hosszú-hosszú éveken keresztül ilyen spirálszerűen csak rossz dolgok történnek, állandóan csak a kudarcok, állandóan csak a nehézségek, állandóan csak a problémák, állandóan csak a falak, állandóan csak lefelé haladsz és az égvilágon semmi jó eredményed nincsen.

Most nem a ritka kivételekre gondolok, például Jeremiásra, hanem úgy általában. Ugye ígéretünk van, megváltottak vagyunk, és jó hogy meglátszik az életünkben, de állandóan csak lefelé megy minden és semmi sem működik, akkor lehet, hogy az egy szívprobléma, egy szívbaj. Olyan szép a magyar nyelv: szívbaj.

Nem fűzöm tovább a gondolataimat, de akkor is erről van szó. Hogyha állandóan csak a rossz dolgokkal szembesülsz, és minden rossz körülötted, akkor lehet, hogy a szíveddel van a probléma. Jézus mondta, hogyha szeretnél jó dolgokat az életedbe, akkor azokat hozd elő a szívedből. A jó ember az ő szívének a jó kincseiből hozza elő a jókat. Ugye?

Tehát ha szeretnél jó dolgokat az életedben, akkor a szívedben lévő jó kincseket hozd elő. Ha a szívedben nincsenek jó kincsek, csak rosszak, akkor nem tudod előhozni. Ezért mit kell tenned? Megváltoztatni a szívedet!

Nem a szellemedről beszélek, azzal nem tudsz már mit kezdeni, ha újjászülettél. Hanem az a gondolkozásmód, ami ott igazán mélyen benned van, az a mentalitás, az a rendszer, az a stílus, az a személyiségjegy, az, amibe belekerültünk, mint egy vájat az elmúlt években, az a kultúra, amiben éled az életedet, az a mindennapos dolog, hogy mindig mindent ugyanúgy csinálsz, akkor figyelj, ébredjünk fel!

Ha mindig mindent ugyanúgy csinálunk és annak van egy rossz eredménye. És imádkozunk, miközben mindig mindent ugyanúgy csinálunk, hogy jó eredményt érzünk el, akkor valaki ostoba. És az nem az Úr, hanem mi. Imádkozhatunk jó eredményért, de ébredjünk fel rá, hogy időnként meg kell változtatnunk dolgokat, és máshogy kell gondolkodnunk, máshogy kell rágondolnunk arra a dologra, máshogy kell, rágondoljunk arra az emberre, arra a kapcsolatra, arra a szolgálatra, arra a munkahelyre.

Máshogy kell hozzáállnunk, és ezt benned csak te tudod megváltoztatni. Senki nem képes megváltoztatni a szívedet, csak te! Ó, nem, nekem az Úr változtatja meg a szívemet! Természetesen az Ige által az Úr változtatja meg, de Ő nem lép felül téged, nem lép át rajtad,

és nem fogja a te szívedet megerősokolni erőszakkal, hogy csak azért is azt csináld, amit Ő akar. Neked ebben együttműködő partnernek kell lenni, azaz lehet, hogy el kell kezdened másképpen gondolkodni, ott igazán mélyen belül.

Sokszor ez azzal indul, hogy a fejedbe be kell fogadnod egy-két új gondolatot. Lehet, hogy a fejedbe be kell fogadnod egy-két olyan dolgot, ami letöri azokat a magaslatokat, letöri azokat az erődítményeket, amik mint egy vár, ott vannak a fejedben. Hogy már pedig ez úgy van, ahogy azt én csináltam, meg gondoltam, meg ahogy éltem, meg ahogy megéltem az elmúlt években, és ezek olyan erődítmények ott, amiket le kell rombolni!

Igazából a Biblia erről írja a korinthusi levélben, hogy ez a szellemi harc, a gondolkozásmódnak a megváltoztatása. Hogy ezeket a gondolatokat, amelyek Krisztus ismerete ellen emeltetek, ezeket foglyul kell ejteni, hogy ezek engedelmessédjenek a Krisztusnak. [2Kor. 10,4–5]

Mert van rengeteg gondolat, én szerencsétlen, én nyomorult. És az egyik leggyakrabban elhangzó dolog, amikor rossz dolgok vannak körülöttünk, hogy nem az én hibám, nem én tehetek róla. Ez a kifogás, ez a leggyakrabban elhangzó, a szív állapotát igazán megmutató állapot. Ez egy lelkiállapot, és egy szív gondolkozásmód kinyilvánítás. A másik tehet róla, nem én. Én csak egy ártatlan áldozat vagyok. Nekem semmi közöm nincs hozzá.

Vannak esetek, amikor a külső dolgok miatt vannak olyan helyzetek, amilyen helyzetek vannak. De nagyon sokszor nem tudjuk megváltoztatni a külső dolgokat. A szívünket kell megváltoztatnunk, hogy az ne fájjon nekünk annyira.

Allandóan esik az eső két hónapra keresztül, és szomorkodhatunk és sírhatunk, hogy milyen rossz, hogy esik az eső. De ha a szívedet megváltoztatod, és azt mondod, hogy milyen jó most a növényeknek ez, hogyha nincs árvíz.

Ha más szemszögből nézed, és más oldalról tekintesz a dologra, és nézed azt, hogy az Úr milyen jó, hogy azért nem fog annyi eső esni, mint Noé idejében, és meglátod azt, hogy nézheted az Igének a szemszögéből a dolgot, akkor rádöbbenés arra, hogy nem is annyira katasztrófa helyzet az. És ahogyan másképpen gondolkozol, másképpen érzel majd. Ahogyan másképpen gondolsz dolgokra, más lesz a viselkedésed, és ahogy más a viselkedésed, máshogy érzed, már megváltozott a helyzet, ami körbevesz téged.

Már nem frusztrál téged annyira az a helyzet, már nem nyomaszt téged annyira az a helyzet. Ha tudod, hogy Isten mennyire nagyon szeret téged, hogy mennyire jó helyzetben vagy Őelőtte, akkor az sem zavar, ha a feleséged nem úgy viselkedik veled, ahogy megálmodtad évekkkel ezelőtt. Még ez sem zavar! Értsétek jól természetesen.

Sokszor az ember okolja a származását, az ember okolja a neveltetését, a végzettségét, a főnökét, a házastársát, vagy éppen okolja azt, hogy én egyedül vagyok, vagy bármi olyasmit, ami miatt kifogásokat keresünk, ez az első ösztönös reakció, ami a szívnek a gondolkozásmódjából fakad, hogy nem én tehetek róla, nem az én hibám.

Nagyon sokszor, nagyon sok helyzet valóban nem a mi hibánk, de az, ahogy érezzük magunkat, a mi hibánk, hogy miért érezzük magunkat amiatt a rossz helyzet miatt úgy ahogy. Senki nem mondta neked azt, hogy neked rosszul kell érezned magad abban a rossz helyzetben. Nincs igei felszólítás arra, hogy jól van, hogyha rossz körülményeid vannak, akkor érezd magad nagyon leverten, akkor érezd magad nagyon kudarcosan.

Pál apostol vérző háttal, feldagadt ajakkal, lehet, hogy a szemét nem tudta kinyitni úgy megverték, megkorbácsolták, megrugdosták, megbotozták, de dicséretet énekelt éjfélkor Silással a börtönben, és jól érezte magát miközben fizikai fájdalmai voltak. [Csel. 16,23–25]

Bizonyára az elméjében megfordulhatott, átfuthatott egy-két gondolat, hogy de hát én az Urat szolgálom, hogy kerülhettem ilyen helyzetbe? Az Úr miért nem védett meg engem? Miért nem voltak ott az angyalok? A Szent Szellem miért nem vont körém valami pajzsot? Megvallottam a 91-es Zsoltárt, miért nem lettem megvédelve? Lehet, hogy egy-két ilyen gondolat átment az agyán, de a szívében nem ez volt.

A szívének a gondolatai azok voltak, hogy: Dicsérlek Téged szüntelen! Áldom a Te nevedet folyton folyvást, vég nélkül! Halleluja! Mi lett ennek az eredménye? Ismerjük a történetet az Apostolok cselekedeteiből. Üdvösség jött elő, természetfölötti erőmegnyilvánulással a Szent Szellem megnyilvánult, leestek a láncok a börtönajtókról, és még a börtönőr is megtért. Miért? Mert volt két ember, akinek a szívében, a gondolataiban egyenesség volt, tisztaság volt, összhang volt azzal, amit Isten mond, amit Jézus mondott. Halleluja! Dicsőség Istennek!

Sokszor elhangzik embereknek a szájából ez, hogy neked könnyű, nem vagy abban a helyzetben, mint én! Hallottátok már ezt? Neked könnyű! Ez is elárulja annak az illetőnek a szíve gondolatait, amikor ez kijön valakinek a szájából. Persze nem vagyunk másnak a helyzetében, de a másik meg nincs a mi helyzetünkben.

Ha szellemi módon gondolkozunk a római levélben leírt Igék alapján, akkor az életet és békességet hoz elő nekünk, és azt fogjuk megtapasztalni. Bármilyen jön az életedbe, azt vagy te ültetted el, vagy te engedted meg, hogy el legyen oda ültetve. Bármilyen keserűség, bármilyen fájdalom, bármilyen rossz érzés, bármilyen dolog, ami ott van az életedben, jó vagy rossz dolog, vagy te ültetted el, vagy te megengedted, hogy azt elültesse a szomszéd, az ördög, vagy a feleség, vagy a férj, vagy bárki gonosz szívé, szájú bármelyik ember.

A te életed, a te hatásköröd. Ezt jó, hogyha mindig minden esetben észben tartod. Ha valamit nem szeretnél, akkor tegyél ellene. Ha valamit nem szeretnél, mert nem működik, akkor javítsd meg. Ha valamit nem tudsz, akkor kérdezz vagy tanulj. Ne okold a másikat! Ne mond, hogy nekem ilyen a sorsom, nekem ezt osztották fönről, nekem ilyen a karmám.

Keresztényektől hallottam ezt, hogy ez van nekem megírva. Ezek ostobaságok! Azt meg végkép ne mondd, hogy Isten ezt mérte rám! Ebből is meg lehet térti, ha valaki így gondolkozik, és ezt mondja, hogy ez az életutam, ez adatott nekem, nekem ezekkel kellett szembesülnöm, nem tudok ellene mit tenni.

Vannak dolgok, amik ellen nem tudunk tenni, de hogy azt mi hogyan kezeljük, hogy mi arra hogyan reagálunk, hogy mi abból hogyan jövünk ki, hogyan feszülünk annak neki, annak eldöntése a mi kezünkben van. Mint ahogy Pál kezében is ott volt a döntés és Silásnak a kezében is, hogy akkor elkeseredik, elkezd Istent vádolni, vagy pedig a szívből a hála és a dicséret felzeng az Úrhoz.

A 2Péterben az 1. fejezetben a 2-es verset olvasom. Van itt valami olyan dolog, ami figyelemre méltó. Azt mondja itt Péter:

2Péter 1,2–3.

2. Kegyelem és békesség adassék néktek bőségesen az Istennek és Jézusnak, a mi Urunknak megismerése által.

Na, még egyszer! Azt mondja Péter, hogy kegyelem és békesség adassék néktek. Mi az, amire szükséged van életed minden napján, minden percében? Kegyelem és békesség! És azt mondja itt, így írja a levelét, ezzel a jókívánsággal kezdi a levelét Péter, hogy kegyelem és békesség adassék neked kívülről természetfeletti módon! Adja neked a pásztorod egy zsákkal minden héten, vasárnap? Nem! Hanem hogyan adatik ez neked? Az Istennek és Jézusnak a mi Urunknak a megismerése által! Na, ezt fejtsük egy kicsit vissza!

Tehát a mi Urunknak, Jézusnak a valóságos megismerése által, kegyelem és békesség adatik nekünk. Tehát, hogyha nincs elegendő kegyelem az életed felett, nincs elegendő békesség az életedben, akkor, amit tenned kell, hogy meg kell ismerned Istent és az Úr Jézus Krisztust egyre jobban és mélyebben. Mert amikor ez megvan, akkor ez adatik neked, kegyelem és békesség bőségesen. Ez a napnál is egyszerűbb és világosabb, nem? Ehhez valami külön tanítás kell, hogy az ember ezt félreértelmezze.

A Jézus Krisztus valóságos megismerése által kegyelem jön az életünkbe. Miért van az, hogy sok embernek nincs békessége és kegyelem az életében? Mert nem ismeri az Urat olyan

mélységben, amilyen mélységben lehetne. Eljutott valamilyen szintre, hall valamit a tanításokból, hall valamit az üzenetekből itt vasárnap.

Nagyon jó, hogy itt vagytok és hallgatjátok, és nagyon jó, hogy követték minket interneten, de ez éppen csak ahhoz elég, hogy ne halj éhen. Ez olyan mintha hetente egyszer ennél fizikai ételt, egy ebédet, utána meg egész héten éheznel. Ettől a bensőd nem fog megelégedni, a szellemed éhezni fog.

A megismerés és a kijelentés az, amire szükséged van, mert ha ez megvan, akkor ez ezt hozza magával, ha ez megvan, akkor aszerint gondolkodol, és a szellem szerinti gondolkodás élet és békesség. Olvasom tovább, mert van itt egy igever, amit szeretnék hangsúlyozni.

3. Mivelhogy az Ő isteni ereje mindennel megajándékozott minket, ami az életre és istenfélelemre való; az Ő megismerése által, aki minket a saját dicsőségével és hatalmával elhívott,

Na, ezt értelmezzük még egyszer: Mivelhogy az Ő isteni ereje mindennel megajándékozott minket, ami az életre és istenfélelemre való. Azt mondja az Ige, hogy Istennek nem kell semmit adnia neked ahhoz kívülről, pluszban, mint amit kaptál, mert már mindennel megajándékozott téged, ami az élethez kell neked. Már minden megvan! Már minden ott van benned! És ez automatikusan megnyilvánul? Nem!

Hogyan jön ez felszínre? Folytatom tovább: Az Ő megismerése által. Tehát ami miatt sokan problémában voltunk és vagyunk bizonyos élethelyzeteinkben, az az, hogy ezzel kapcsolatban nem ismerjük az Urat. Nem ismerjük azt, hogy Ő hogyan gondolkodik arról a dologról. Nem ismerjük mélyen azt, hogy Ő hogyan gondolkodik a mi gyógyulásunkról, az anyagi jólétünkéről, a helyreállításokról, a békességünkről, a növekedésünkről. Nem ismerjük Őt.

De az Ő megismerése által azonban ez felszínre tud jönni, mert már minden bennünk van. Az Ő isteni ereje mindennel megajándékozott minket, ami az életre és istenfélelemre való, az Ő megismerése által, aki minket a saját dicsőségével és hatalmával elhívott. Hát kell ennél több? Nem a jobb körülmények, nem a megváltott vagy megváltozott élethelyzetek hozzák a természetfölötti békességet az életedbe, hanem Istennek az ismerete.

Ha Istennek az ismerete benned van, ha ismered azt, hogy Ő mennyire jó, ha ismered azt, hogy Ő mennyire szeret téged, ha ismered azt, hogy Ő ténylegesen mit végzett el a keresztfán érted, ha megismered Őt személyesen mélyebben és jobban, ez hozza el a te számodra azt, amire szükséged van. Eljuthatsz oda, úgy hiszem mindannyian eljuthattunk oda, hogy bármilyen vihar van az életünkben, nyugodtak lehetünk.

Bármilyen háborúság van az életünkben, ettől még lehetünk nyugalomban és békességben. Bármilyen hiány van az életünkben, bármilyen szükséglet látunk, vagy bármilyen betegség támad meg, nyugodtak lehetünk és kiegyensúlyozottak. Mindegy, hogy mi van körülöttünk.

Jézust soha, de soha nem látjuk az Igében idegesnek, magából kikeltnek, nem látjuk azt, hogy nála elszakadt a cérna. Itt most nem arról beszélek, amikor haragos volt, és a templomban, vagy a tanítványokkal úgy beszélt, ahogy beszélt, vagy amikor a farizeusokkal bizonyos hangnemet megütött, hanem arról beszélek, hogy Ő nem borult ki semmin sem.

Nem látjuk az Igében, hogy úgy kicsattant volna, hogy utána bocsánatot kellett volna kérnie bármiért is. Jézus felett a békesség uralkodott mindig, mindenkor, minden percben. Ő ezt, mint ember élte meg, és mutatta meg nekünk. Az a bennünk levő béke, ahogy benne is béke volt, tudja megváltoztatni a külső dolgokat.

Fordítva ez nem feltétlenül van így. Arra vágyunk, hogy megváltozzanak a külső dolgok, legyen több pénzünk, ne fájjon a derekunk, meg ne fájjon a kisujjunk, meg ne fájjon a fülünk, és akkor majd nyugodtabbak leszünk. De az a helyzet, hogy ha ki van fizetve minden számlánk, és jó sok pénzünk van, attól még lehet aggódni.

Lehet aggódni, hogy nem indul az autó, lehet aggódni, hogy ellopják a pénzünket, lehet aggódni, hogy csődbe megy a bank, lehet aggódni a politika miatt. Egy csomó minden miatt lehet aggódni, akkor is, amikor az ember egészséges. Jaj, jön a Covid, nehogy megbetegedjek.

Akkor is lehet aggódni, amikor a körülmények jók. Nem ettől függ a békességünk, hanem attól, hogy belül mi van. Ha a szív gondolatai békességgel teljesek, ha a szív gondolatai, a szellem gondolatai az Igével összhangban vannak, akkor az megtermi a gyümölcsét.

A legtöbb ember a gyógyulást kívülről várja. Így van ez, amikor az ember a világban van, így van ez, amikor az ember a gyülekezetbe jön. Kapcsoljuk össze a hitünket, imádkozzon értem a pásztor. Ez teljesen rendjén van, és teljesen a helyén van, és ötvenéves, százéves keresztények is kérhetnek imatámogatást, és kézzártételes imádságot.

A sokfajta ima bármelyikével lehet élni az Igében. Úgyhogy egy kicsit kívülről várjuk azt, hogy valami történjen az életünkben, de már mindennel meg vagyunk ajándékozva, ami az élethez kell. A sikerek, a kapcsolatok, a gyógyulások, a szolgálatok mind-mind Isten ismeretén keresztül valósulnak meg.

Úgy hiszem, hogy a növekedés a keresztény érettség egyik jele, amikor képes önállóan hallani Istentől. Nem úgy, hogy magányos farkasként vonul el, és mindent egyedül csinál, mert az egy félreértelmezett dolog. Össze vagyunk kapcsolva, és ahogy a csuklóm nem tudja mozgatni a kézfejemet, mert ugyan az agyam adja neki az információt, de ehhez szüksége van a vállra, a karra, a könyékre, az alkarra, tehát így egymáshoz vagyunk kapcsolva.

Ugyanúgy a Krisztus Testében is nem külön funkcionálunk, hanem együtt. De hiszek abban, hogy az érettség jele, a megnyilvánulása az, amikor az ember képes Istent megkérdezni dolgokkal kapcsolatban, és képes a választ meghallani tőle. Olyan választ, amit valóban Ő mond. Nem, amit a saját elméje generál, nem, amit a saját érzései generálnak, vagy nem, amit az ördög mond választ.

Sokan azt gondolják, hogy hallottam valami hangot, vagy volt valamilyen természetfölötti megnyilvánulásom, én ezt így érzem, így gondolom, és akkor azt Isten mondta nekem, hogy ezt kell tennem, ezt kell csinálnom. Nagyon sok esetben bármennyire igaznak és helyesnek tűnik, de igazából az ember vágya volt az. Ezt akarta hallani, vagy így akarta hallani. Viszont biztos, hogy igaz, amit a Példabeszédek 23,7. mond, olvasom újra:

Példabeszédek 23,7.

7. Amiként az ember gondolkodik magában, a szívében olyan is valójában. Mert hiába mondja Ő: Egyél és igyál! de azért nem jó szívvel van tehozzád.

Az fogja meghatározni az életedet, ahogyan a szívedben gondolkozol. Ha mást nem, ezt az egy mondatot írd fel magadnak, vagy véd a elmédbe, véd a szívedbe, hogy AZ ÉN ÉLETEMET AZ HATÁROZZA MEG, AHOGY A SZÍVEMBEN GONDOLKODOM. Ez Isten Igéje.

A változás annak a mértéke szerint történik meg, úgy gondolom, amennyire megismerjük Istent. Minél jobban megismerjük Őt, annál mélyebb a kapcsolatunk vele. Valós ismeretünk van róla, nem vallásos elképzelésünk, nem külső, mások által bemutatott képünk van csupán csak Istentől, hogy Ő milyen. Ezekre szükség van, hiszen ezért vagyok én is itt, hogy egy képet fessek eléd az Úrról, beszéljek és tanítsak az Igéről és te ezt elfogadhatod.

De ezt saját magadnak is meg kell látnod, magadba kell építened, el kell fogadnod, mert amit én esetleg értek, látok, gondolok, hiszek, esetleg jól, az nem feltétlenül a tiéd, hiába mondom el neked. Azt magadévá kell tenned. Isten beszédének meg kell fogannia a szívedben, hogy te is ezt gondold ott bent. Mert az én gondolataim nem feltétlenül a te gondolataid.

Az Úr gondolatai nem a mi gondolataink. Ott van az Ésaíasban, valahol az 55. fejezetben, hogy amilyen magasan van az ég a földtől, olyan magasan vannak az Úr gondolatai a mieinktől, és ez egy nagy távolságot mutat. De az Ige nem arra szólít fel minket, hogy ez a távolság megmaradjon, mert ez egy ószövetségi igevers.

Az újszövetségi igevers viszont azt mondja az 1Korinthus 2,16-ban, hogy amíg az Ószövetségben Isten tervei, Isten útjai, gondolatai magasan voltak, az ember meg itt volt valahol a földön, addig az Újszövetségben, az 1Korinthus 2,16-ban azt olvassuk:

1Korinthus 2,16.

16. Mert ki érte fel az Úrnak értelmét, hogy oktathatná Őt? Bennünk pedig Krisztus értelme van.

Bennünk Krisztus értelme van! Olyan nehéz elfogadni, hogy hol van az. Hol van? Melyik zsebemben van? Ott van az Igében? Ott is ott van, de ott van bennünk, mert mindennel meg vagyunk ajándékozva és el kell ezen kezdened gondolkozni, hogy a szellememben ott van Krisztus értelme.

Ahhoz, hogy ez a krisztusi értelem megnyilvánuljon bennem és általam, ehhez egyre jobban meg kell ismernem Őt. Az Ő működési mechanizmusait, az Ő működési elvét. Ami nem mindig ugyanolyan, ami nem sablonos, mert a Szellem hol erre, hol arra, hol így, hol úgy fúj. Nem mindig látjuk tisztán a dolgokat. Az egész életünkre ez egy felhívás, hogy ezt tanuljuk.

Igazából ez egyszerűbb, mint gondolnánk. Sokszor saját magunknak tesszük ezt nehezzé. Ha szeretnél változást az életedben, akkor ismerd meg jobban Őt! Ennyi! Ha szeretnél változást az életedben, ha szeretnél bármilyen területén az életednek változást, akkor ismerd meg jobban Jézust! Ismerd meg Jézusnak az ezzel kapcsolatos gondolatait!

Problémád van a gyermekeddel? Problémád van a házastársaddal? Problémád van a bátyáddal? Az öcséddel? Az anyósoddal? A főnököddel? A pásztoroddal? Bárkivel? Problémád van? Akkor ismerd meg azt, hogy az Úr hogyan gondolkodik erről a helyzetről. Ismerd meg! És ez az ismeret téged felszabadít arra, hogy úgy gondolkozzál.

És amikor úgy gondolkozol, ahogy az Ige mondja, akkor az neked életet fog hozni, békességet fog hozni. Akkor nem lesz gyomorgörcsös a reggeled, és nem fogod a párnádat telesírni éjszaka, hanem életed lesz, és békességed. Dicsőség Istennek!

Kérdéseim vannak. Sokan vagytok, akik szeretnétek valamiféle változást. Hányan szeretnétek valamilyen változást az életedekben, valamilyen területen? Úgy gondolom, sokan feltennétek őszintén a kezeteiket, hogy valamilyen változást szeretnétek. De ezt a kérdést nem teszem fel, hanem azt a kérdést teszem fel, hogy mit teszel a változás érdekében? Változást szeretnél, de mit teszel annak érdekében, hogy az a helyzet megváltozzon. Ez itt a kérdés!

Több pénzt szeretnél keresni? Hajlandó vagy képezni magad? Hajlandó vagy tanulni? Hajlandó vagy megfelelő hozzáállással úgy dolgozni, hogy igazi, szorgalmas ember legyél, ahogy a Példabeszédek írja, hogy a szorgalmas munkás keze meggazdagítja őt. Hajlandó vagy erre? Vagy csak szeretnéd azt, hogy több pénzt keressél? Csak úgy hulljon az öledbe?

Mondok egy másik kérdést. Le szeretnél adni pár kilót. Lehet, hogy ez valakinek aktuális, valakinek nem. Le szeretnél adni pár kilót. Hajlandó vagy érte tenni valamit? Vagy csak szeretnéd, hogy természetfölötti módon eltűnjön pár kiló rólad? Hajlandó vagy akár diétázni, többet mozogni, életmódot váltani, egészségesebben étkezni, elfelejteni az esti nassolásokat kilenc óra után? Hajlandó vagy erre?

Változást akarsz. Mit teszel a változás érdekében? Hajlandó vagy másképpen gondolkozni a dolgról? Jobb kapcsolatokat szeretnél a családdal vagy bárkivel, vagy a gyülekezeti testvéreiddel, hajlandó vagy akár megalázni magad ennek érdekében, hogy jobb legyen a kapcsolat? Hajlandó vagy akár bocsánatot kérni, odamenni hozzá, elnézést kérni? Hajlandó vagy változni, hogy ha kell? Hajlandó vagy-e máshogyan csinálni a dolgokat azért, hogy más eredményeid legyenek? Ez a kérdés.

Azaz, hajlandó vagy-e erőfeszítéseket tenni azért, hogy a szívedben máshogy gondolkozz, és máshogy állj a dolgokhoz? Ez onnan indul, azt hiszem, hogy eleve fel kell ismernünk azt, és ne legyünk megtévesztettek, hogy ha változtatni kell valamit. A megtévesztésnek az a lényege, és azért működhet ez jól negatív értelemben sok ember életében, mert nem látjuk azt, hogy nekünk valamiben változnunk kellene. Úgy gondoljuk, hogy velünk minden rendben van, változzon a másik. Nehogy már én változzak meg.

Nem kell negatív irányba változnod, de miért ne lehetnél erősebb? Miért ne lehetnél strapabíróbb? Miért ne lehetnének vastagabb kötélből az idegeid? Miért ne lehetnél abban a szellemi állapotban, hogy semmi nem tud fölmérgecsíteni? Miért ne lehetnél abban az állapotban, hogy semmi nem tud kihozni a sodrodból? Miért ne lehetnél nagyobb hittel, nagyobb erővel jelen az életben? Miért kell mindig a te lelkedet vigasztalni és simogatni? Arra is szükség van, és mindannyiunknak szüksége van erre.

De érted, ugye, hogy mit akarok ebből kihozni? Hajlandó vagy-e máshogy gondolni dolgokra? Hajlandó vagy-e másképp gondolni emberekre, helyzetekre, mint ezidáig, ahogy gondoltál? Ez a kérdés. Ostobaság mindig mindent ugyanúgy csinálni, hogy ha változást akarunk. Tudom, hogy könnyebb azért imádkozni, hogy Isten kívülről avatkozzon be, és tegyen valami csodát. Isten ezt megteszi időnként, de alapvetően a királyság nem így működik.

Isten királysága úgy működik, ahogy a múlt héten hallottad, hogy elvetsz egy magot, vagy több magot a szívedbe. Magot vetsz! Isten beszédét veted a szívedbe, és az belülről megtermi a gyümölcsét, és így hoz változást. Amikor Istennek kívülről kell belenyúlnia az életedbe, akkor nem az áldásokban élsz, hanem van valami krízishelyzeted. Van valami fájdalmad, van valami problémád, van valami kifizetetlen csekked, vagy adósságod, vagy valami borzalmas rossz dolog az életedben. Isten olyan Isten, hogy szeret minket, és ahogy a zsidókkal megtette ezt, úgy velünk is megteszi, de alapvetően a királyság nem így működik.

Mert Isten nem egy bankautomata, hogy ha szükségünk van pénzre, akkor Uram, áldjál meg, adjál pénzt, adjál ezt, adjál azt. Ő ad, de igazából a szellemi alapelveket már odaadta, hogy hogyan lehet nekünk több pénzünk, úgy, hogyha magot vetünk.

Ha igazán áldásban élünk, áldásokban járunk, és ezt a magvetést jól működtetjük, akkor annyi pénzünk van, hogy bármilyen csekk jön, nincsen szükségünk arra, hogy pénzért imádkozzunk Istenhez, hogy áldjon meg. Mert annyi pénzem van, hogy tudok új autót venni, és nem kell azért könyörögnöm, hogy legyen új autóm.

Ne értsétek félre. Ez egy olyan dolog, amiről beszélek, ahova el lehet jutni. Ez egy út, és mindannyian az úton vagyunk. És amikor az embernek nagyon sok pénze van, akkor lehet, hogy Isten valami olyasmit kér tőle, hogy például valami olyasmibe fektessen bele, ami magasan túlmutat a pénzügyi helyzetén. És akkor lehet Istenhez menni újra, hogy milyen magot vessek el, Uram, hogy azt az aratást arassam, amit Te kértél tőlem, hogy azt megvegyem, vagy megtegyem.

Senki félre ne értse, de sokan egy rabszolgának tekintik Istent. Én csettintek, Isten megmozduljon. Én imádkozok, és akkor Isten megmozduljon arra. Isten nem a mi kényünk, kedvünk szerint változtatja meg a fizikai törvényeket, és főleg nem a szellemi törvényeket. Azokat nem fogja megváltoztatni! Időnként van, kivételes esetben, hogy megáll a nap délben, és nem nyugszik le, és nem huszonnégy órából áll egy nap, hanem negyvennyolc, vagy hetvenkét órából, és lehet harcolni, és le lehet győzni az ellenséget. De azért ez nem jellemző. Nem ez a mindennapos!

Az elméd és a szíved elméje, ahogy felszólít minket az Ige a Róma 12,2-ben, olyan mértékben újult meg, amilyen mértékben az Ige határozza meg a cselekedeteidet. Az elméd abban a mértékben újult meg Isten Igéjével összhangban, amilyen mértékben a hétköznapi életedben az Isten beszéde irányítja, befolyásolja a hétköznapi cselekedeteidet, viselkedésedet, teendőidet.

Mert lehet nagy hitben lenni itt a gyülekezetben, lehet Istent dicsőíteni, és imádni itt a zenével együtt, és lehet bölintani arra, amit itt a prédikátorok elmondanak, és ez szép és jó. De holnap, amikor kimész a munkahelyedre, vagy a világba, vagy az udvarodra, akkor ott szembesülsz azzal akár, hogy átjött a szomszédból a kutya, és kikaparta a veteményesedet.

Na, erre hogyan reagálsz? Hozod a vadászpuskád és először a kutyát lövöd le, utána meg a szomszédot, hogy hogyan történhetett ez? Persze, hogy nem ezt teszed jó keresztényként, hanem, ha szeretnél változást, akkor hazazavarod a kutyát, és a kerítést megjavítod.

Hadd mondjak el egy vicces történetet. Pár hónappal ezelőtt, nekünk a tyúkunk ment át, repült át, a szomszéd veteményeskertjébe. Irtó kellemetlen volt. Kis zöldségpalánták voltak a kertben. Hazaértünk, és a szomszéd apuka az ölében hozta a tyúkot, és az anyósomnak átadta. A gazdasszony, a lánya, nem volt még otthon. Amikor megláttam, hogy mit művelt az az egy szem tyúk, kikapirgált mindent, milyen kárt csinált, majdnem elsüllyedtem szégyenemben. Hú, borzasztó élmény volt.

Megvártuk, amíg hazaér a szomszédasszony, töredelmes ujjropogtatással elnézést kértünk, hogy ne haragudjon. Nagyon kedves volt, nagyon aranyos volt, nagyon megértő volt. De akkor én hoztam egy ítéletet. A szomszédasszony megkapta azt a tyúkot megpucolva, akkor estére. Én voltam a bíró, az ügyész, a jogász, a minden, és halálra ítéltém azt a jószágot. Az ítélet végrehajtó anyósom volt akkor, aki kivérezte. Nem akarta elfogadni a szomszéd, nagyon kedves volt, nagyon aranyos volt. A kerítést megmagasítottam, hogy még egyszer ez elő ne forduljon.

Ha szeretnél változást, hogy a te állatod ne menjen át a szomszédba, akkor neked kell a kerítésedet elvileg megmagasítanod. Mert, ha a szomszédunk nem olyan, amilyen, akkor lehet, hogy nem adja vissza a tyúkot, hanem csinál egy csavart a nyakán és kidobja a kukába. De nem ilyen a szomszéd, nagyon jóban vagyunk mindenkivel, nagyon kedvesek. Nem is tudom miért mondtam el, csak így egy vicces példaként.

Nem csak másképpen akarunk gondolkodni. Nem csak másképpen akarunk gondolni dolgokra, nem csak pozitívan akarunk gondolni dolgokra, mint ahogy a világ, mint ahogyan az okkult, meg az ezoterikus, távolkeleti tanokban ezt tanítják, hanem Krisztus értelmével akarunk gondolkodni minden területen. Ámen!

El lehet érni pozitív gondolkozással eredményeket, természetesen, mert ez azok számára is működik, akik ezekben az okkult dolgokban vannak, bizonyos mértékig. De mi nem erre vagyunk elhívva, hogy csupán csak pozitívan gondolkodjunk, és mindenre nézzünk csak úgy pozitívan. Isten Igéje nem erről beszél, hanem arról, hogy úgy gondolkozzunk, ahogy Krisztus gondolkodik. Azzal az elmével, azzal a hozzáállással, azzal a mentalitással, azzal a szív gondolkodásmóddal legyünk, ahogy Ő van. Amikor az elméd megújul, akkor gyakorlatilag Isten elméjével gondolkodsz.

Hadd mondjak egy érdekes dolgot. Amikor Isten elméjével gondolkodsz, amikor úgy tekintesz dolgokra, mint ahogy Isten, úgy tekintesz rájuk, úgy mondasz véleményt, ítéletet dolgokról, az a hit. Amikor az értékítéleted az, amit Isten mond, ahogy Ő mondja, ahogy Ő csinálja, összhangban vagy az Ő Igéjével, úgy tekintesz saját testedre, és azt mondd magadról, amit Ő mond, az a hit.

Amikor azt látod magadról, azt látod a helyzetedről, azt látod az anyagi, meg a testi állapotodról, amit az Ige mond, és képet fest neked róla, ahogy Ő gondolkodik rólad, akkor mondhatni azt, hogy te hitben állsz. Abban a fajta bibliai hitben, amire a Biblia minket felszólít, hogy úgy gondolkozzunk, úgy beszéljünk, úgy érezzünk, az a hozzáállás legyen bennünk, ami Őbenne is volt, és van.

Az az indulat legyen bennetek, amely volt a Krisztus Jézusban is – mondja a Filippi levélben Pál apostol. Az a hozzáállás legyen bennetek, az a mentalitás legyen bennetek, az a szívállapot legyen bennetek. Ez úgy jön elő, hogy egyre jobban megismerjük Őt. Megismerni Őt, természetesen, lehet a tanítások hallgatásával, a Biblia olvasásával, az imádkozásban, az elmélkedésben.

Nem szeretik a keresztények a meditáció szót, de igazából ez egy bibliai eredetű szó. Ami nem a buddhizmusra, meg a jogára, hanem az Igén való elmélkedésre utal. Ez az eredeti. Amikor újra és újra forgatod a gondolataidban, az elmédben azt, amit Isten mondott neked, és

rólad. Amikor forogtad magadban azt, hogy te mennyire áldott vagy. Elmélkedsz ezen, és kérdéseket teszel fel, és igyekszel az Igéből választ adni erre. Újra és újra és újra ezt teszed.

Ezt mondta Isten Józsuének, hogy el ne távozzon e törvénynek könyve a te szádtól, hanem gondolkodjál arról éjjel és nappal. Hogyan lehet gondolkodni egy dologról éjjel és nappal? Úgy hiszem, hogy valóban ehhez összpontosítás kell, mert az alapbeállításunk nem ez, hanem az, hogy a világ hatásai szerint gondolkozzunk. Gondolkozzunk magunkról úgy, ahogy mások mondják rólunk, hogy mi milyenek vagyunk. De meg kell tanulnunk úgy gondolni magunkra, ahogy Isten gondol ránk.

Az, hogy Krisztus értelme van bennünk, ez azt is jelenti, hogy az a gondolkodási képesség, ami Őbenne volt, ahogy Ő tudott gondolkodni, ahogy Ő a helyzetekkel szembe tudott állni, ugyanez a képesség meg van benned is, meg bennem is. Bennünk is! Ugyanúgy meg van ez! Amikor újjászületsz, akkor képes vagy folyamatosan kapcsolatba lenni a Szent Szellemmel, mert Krisztus értelme a szellemedben van.

Ez a kulcs a megváltozott életedhez! Az életed átformálódik, amikor úgy kezdesz gondolkodni, mint ahogy Isten. Azt gondolják, az emberek, hogy hát nem, majd akkor lesz változás az életemben, amikor majd férjhez megyek, amikor majd megnősülök, amikor majd sok pénzt keresek, amikor majd lesz saját lakásom, amikor majd különféle helyzeteket meg tudok élni, amikor majd szolgálatba állok, amikor majd ezt teszem, amikor majd az történik.

És bizonyára akkor is megváltozik az ember élete, amikor egy kisbaba születik egy családba. Akinek született a családjába kisbaba, az tudja, hogy ott egy kicsit a helyzet, a napirend, felborul és megváltozik az élet. De az igazi változás az életedben akkor jön el, amikor megváltozik a gondolkodásmódod, és összhangba kerülsz a gondolataidban Istennel. Ámen! Dicsőség Istennek! Ennyit szerettem volna mondani nektek.

*A függőleges vonallal jelzett igeversek más fordításból származnak.

A felhasznált bibliai versek a King James kiadás számozását követik.

AZ ÜDVÖSSÉG IMÁJA

*„Mert ha a te száddal vallást teszel az Úr Jézusról,
és szívedben hiszed, hogy az Isten feltámasztotta
Őt a halálból, üdvözülsz. Mert szívvel hiszünk
a megigazulásra, szájjal teszünk pedig vallást
az üdvösségre.” (Róm. 10,9–10)*

**Hiszem, hogy Jézus Istennek Fia.
Hiszem, hogy Jézus meghalt az én bűneimért.
Hiszem, hogy Jézus feltámadt a halálból az én
megigazulásomért, a Biblia tanítása szerint.**

**Kérlek, Jézus, legyél az én Uram!
Kérlek, Jézus, legyél az én Megváltóm!
Kérlek, Jézus, legyél az én Gyógyítóm!
Költözz a szívembe és teremts újjá engem!**

**Jézus, Te vagy az én Uram!
Jézus, Te vagy az én Megváltóm!
Jézus, Te vagy az én Gyógyítóm!**

**Meg vagyok váltva! Újjászülettem Krisztusban.
Az Ő szent vére megtisztított minden bűntől.
Köszönöm, Úr Jézus, az örök életet! Ámen.**